
PRVDENTIA·PRÆSTAT
EX·LIBRIS
HEW·MORRISON

DA ORAN MOLAIDH

DO'N OLLAMH URRAMACH NACH MAIREANN,

TORMOID MAC-LEOID,

A BHA 'N A MHINISTEIR ANN AN

EAGLAIS CHALUIM-CILLE 'AN GLASCHO.

LE

H-AON DO'N LUCHD-EISDEACHD.

GLASCHO:
CLO-BHUAILTE LE G. MAC-NA-CEARDADH.

MDCCCLXIV.

NOTE.

[The first of the two following Songs was composed in 1844,—the year after the Disruption—and the second in 1847—the Author being then resident in Glasgow; but fearing that some would construe his sincere laudations of the venerable Doctor into a desire to flatter him, he kept them by him till he read a "Sermon on the Death of Dr. Norman Macleod, by the Rev. John Darroch, Minister of Lochiel, Glengary, Canada," and the Author finding his own opinions fully sustained by Mr. Darroch's excellent Tribute, he now avails himself of this opportunity of casting these two small peebles into the Doctor's *Cairn.*]

DO 'N OLLAMH LEODACH,

ANNS A' BHLIADHNA 1844.

'Nàille 's e mo ghaol an t-uasal,
'S beag do mhì-thlachd,' s lionmhor buaidh ort;
'S a dh'aindeoin bhreugan 'us luchd-tuaileis
Seinnidh mi duanag chliùiteach dhuit.

Faillill o horo, faillill o,
Hillill o horo, hillill o,
Faillill eile hu horo,
'S e 'n t-uasal, furanach, faoilidh thu.

Togam do chliù 's gach àit' am bi mi,
Dh'aindeòin tuairesgeul luchd mì-ruin;
Comunn is deise leò 'bhreug no'n fhìrinn,
Chuirinn leam fhéin gu'n dùlan iad.

Tha thu de'n fhuil rioghail, Leòdach—
Fine nam pìc, nam pìob, 's nan sròltan;
'S dh'òlain do shlàint' de bhrìgh an eòrna,
Ged a robh còrn deth crùn orm.

Dh'òlain do shlàinte dh'fhion na Frainge—
'S mi nach sòradh beòir, no branndaidh,—
'N deoch a's daoire thàinig 'thar fairge
Thugar a nall 's cha diùltar i.

Cha-n fhacas riamh ach fiamh do ghàir' ort,
Gnùis ro aoigheil, deagh mhac Gàedheil,
Corp a's glan cuma, 's tu fullangach, làidir,
'S togarrach, slàn, gun chiùradh thu.

Meòir a's grine 'thu air an sgrìobhadh,
'S ro mhaith 'mhìnicheas tu 'm Bìobull ;
'S taintneach leinn o d' bheul an fhirinn,
Searmoin bhrìghmhor, dhùrachdach.

Thug thu, le innleachd brìgh na Gàelig,
Soillse na sìth do thìr nan àrd bheann—
Fhuair thu gu saor dhuinn fòghlum sàr mhaith,
'S ait leam an tràth so 'chliù 'tha ort.

'N uair théid thu do Shasunn gu baile na mòr-
Seasaidh tu daingean a' tagradh ar còrach [achd
Buaidh agus beannachd 'g ad leanachd 'an
còmhnuidh,
'S tìr nam beann mòr mar chùram ort.

O! seinneam le caithream do "Charaid nan
Gàidheal,"
'S leanain gu maduinn gun fhadal, gun fhàrdal,
'S furasd' do mholadh 's gach sonas dhuit càir-
deach—
'S onair ro àrd do d' dhùthaich thu.

'S tu 'n lòchran treun, cha léir dhomh smal ort,
Gun choimeas fo'n ghréin ach reul na maduinn,
'S ma dh'fhalbh thu do Lunnain's gu 'm fuirich
thu fada
Bidh sinne car tamuil ga d' ionndrainn.

B'e do chleachdadh beachd nan Gàidheal,
Suairce, faoilidh, daonndach, càirdeil,
Iriosal, uasal—buaidh thar chàch—
'S mo bheannachd gu bràth gu'n giùlain thu.

DO 'N OLLAMH LEODACH,

AIR DHA TILLEADH O BHI AIR A THURAS ANN AN LUNNUIN, AIR SON MAITH A LUCHD-DU'CHA 'S A' BHLIADHNA 1847.

AIR FONN, "*Oran Chlann Domhnuill nan Eileinean.*"

S e 'n t-Ollamh rìoghail, Leòdach
Mo charaid òirdhearc, cinneadail,
Ort chuimhnich mi le sòlas,
'S e dhùisg o bhròn gu mire mi :
Duin'-uasal grinn gun mhòr-chùis,
Neo-spòrsail, fòghluimt', iriseal,
Gur barraichte air gach seòl thu,—
Gu sònruichte mar mhinistear.

Moch là Sàbaid 'n àm bhi 'g éiridh
'S taitneach éisdeachd ceileireachd
Nan clag a' beumadh, 's binn an t-séis
'G ar gairm gu léir gu freagairt doibh,

'S a' dol gu Sràid-an-Dòchais—
B' e sin an còmhlan eireachdail—
Le maise, 'tional 'an deagh òrdugh,
Sluagh Thir-mòr 'us Eileinich.

B' e sin an comann càirdeil,
Ro chaoimhneil, bàigheil, tairisneach,
O'n rinn iad uil' ar fàgail*
Na dh'iarradh càs a theannadh ruinn;
B' e sud ar miann mar b' àbhaist
Buaidh làrach a bhi againne—
Gu'm fògramaid gach nàmhaid,
'S ar càirdean a bhi maille ruinn.

Na h-uaislean gu neo-aill'easach,
'G ar n-àrdachadh le ceanaltachd,
'S gu-n aithnichear air an nàdur iad
An àireamh sin a leanadh tu;
Gach fleasgach grinn 'us maighdean àigh
Mar bhràithrean 'us mar pheathraichean,—
'N an cloinn ro chaoimhnneil, phàirteachail,
'S mar phàrantan na seann-daoine.

'S 'n uair shuidheamaid gu sòlasach
Bu deònach leinn bhi 'teagasg dhuinn,
Thu fhéin, an Leòdach 's àirde fòghlum,
Sìobhalt,' seòlta, deas-chainnteach;
Le d' bhriathran stòlda, fìrinneach,
Geur, drùighteach, brìogh'or freagarrach;
'S ar smuainte, ged bu dìomhair iad,
'S ar gnìomharran cha cheileadh tu.

* Aig àm an Dealachaidh.

'Sud bu ghnàth leat 's a' cheud àite,
Chum ar fagail iriosal,
Bhi 'teagasg dhuinn ar fàillinean,
'S an nàdur o'n do ghineadh sinn ;
'S 'n uair thionndadh tu air tròcair
Thoirt dòchas gu bhi pilleadh dhuinn,
Gach cridhe 'snàmh an sòlas,
'S bu tric ar deòir a' sileadh leat.

'S an uair bha 'n teaghlach mòr a's àird'
Tha 'g àiteachadh na cruinne so—
Ri gabhail tàmh 'an tìr ar gràidh,
Air chuairt o'n Phàilliun Lunnaineach,
A chionn gu-n d' fhuair thu os cionn chàich
Na tàlandan neo-chumanta,
Gu mìneachadh Sgeul fior an àigh
Gu-n tug a' Bhàn-righ cuireadh dhuit.

Mo chion ort—sàr dhuin'-uasal thu,
'S bu dualchasach o d' chinneach e,
'S na cuislean grinn tha 'cuartachadh
'S aig éiridh suas mu d' shlinneinean ;
'S gur fallan, bras a' bualadh iad
A' toirt mu-n cuairt nam mionaidean,
Gu mòralach, neo-bhuaireasach,
Ard-bhuadhalach, glan, mireagach.

'S mòr an onair thu do d' dhùthaich—
Dh'fhàs thu cliùiteach, urramach ;
'S aig meud an uallaich 'th' air do chùram
'S tric 'an cùirtean Lunnain thu :
Far am bi uaislean mòra 'chrùin,
An lùchairt nan stuagh tuireideach ;

'S ò n' gheibh thu éisdeachd anns gach cùis
Cha chùram dhuinn bhi 'n uireasbhuidh.

'S tu 'n iuchair fhuasglaidh anns gach càs
'S an tàrladh dhuinn bhi deireasach—
A' chraobh a's àird' an Alba 'n tràs',
A' fàs fo bhlàth gu h-eireachdail;
Gu-n d' sgaoil do chliù feadh Thìr-nan-Gall,
'S feadh Thìr-nam-Beann 's nan Eileanan,
'S b' e 'n sgeula firinneach r'a sheanachas,
'S ainmeil thu 'n America.

Gu-n d' sgaoil do chliù gu buadh'or, àrd,
'S gur ni 's gach àite soilleir i,
'S na cainte rium gu-n d' fhàs mi'm bhàrd
Ged dheanain dàn a thogadh i;
'S gur mòr an cuideachadh do m' chàil
Mo mhiann a ghnàth bhi togarrach—
An inntinn toileach làn do bhàigh,
'S mo chànain làidir, comasach.

'S 'nuair thriall thu uain bu truagh ar càradh
Dh'fhàg thu sinn gu muladach,
Fo chùram mòr, 's bu leòir am fàth,
Gu-n éireadh càs no cunnart duit;
'S le taingealachd gu-n thill thu sàbhailt'
'S lìonmhor fàilte 's furan riut,
'S gu meal thu slàinte 's iomad là
'S an oifig àird a bhuineas duit.

CRIOCH